

Asia: VN/26633/2024

Lausuntopyyntö perustuslain 10 §:n tarkistamista valmistelleen työryhmän mietinnöstä

Lausunnonantajan lausunto

1. Mietinnössä ehdotetaan, että perustuslain 10 §:n 2 momentissa säädettäisiin yleisesti kaiken luottamuksellisen viestin salaisuuden loukkaamattomuudesta. Nimenomaiset viittaukset kirjeen ja puhelun luottamuksellisuuteen poistettaisiin säännöstekstistä.

Pidättekö kyseistä muutosta perusteltuna? Miten arvioitte ehdotettua säännöstekstiä ja sen perusteluja?

-

2. Perustuslain 10 §:n 3 ja 4 momentteihin lisättäisiin rajoitusperuste, joka mahdollistaisi kotirauhan suojan ja luottamuksellisen viestin salaisuuden suojan rajoittamisen tiedon hankkimiseksi yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaavan vakavan rikollisuuden torjumiseksi (ns. uhkaperusteinen rikostiedustelu).

Pidättekö kyseistä muutosta perusteltuna? Miten arvioitte ehdotettua säännöstekstiä ja sen perusteluja?

Ehdotetut muutokset mahdollistaisivat uudentyyppisen uhkaperusteisen rikostiedustelun myös siltä osin, kun sillä puututtaisiin pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävää tilaa koskevan valtiosääntöisen kotirauhan suojaan tai luottamuksellisen viestin salaisuuden suojaan.

Turvallisuustilanteen muuttuessa on perusteltua arvioida viranomaisten turvallisuusuhkien torjumisessa käyttämien toimivaltuuksien riittävyttä muuttuneessa tilanteessa. Kyse on viranomaisten kyvystä toteuttaa tällöinkin lakisääteiset tehtävänsä eli täyttää virkavelvollisuutensa. Uhkaperusteisen rikostiedustelun mahdollistamisen yleiseen hyväksyttävyyteen vaikuttaisi se, kuinka merkityksellisenä hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa kuvattua rikollisuuden ja turvallisuusympäristön muuttumista pidettäisiin. Uhkaperusteisen rikostiedustelun ja sen yhteydessä käytettävissä olevien rikostiedustelukeinojen tarkempi hyväksyttävyys ja oikeasuhtaisuus määräytyisi säädettävän uhkaperusteista rikostiedustelua ja sen yhteydessä käytettävissä olevia rikostiedustelukeinoja koskevan tavallisen lainsäädännön sisällön perusteella.

Myös turvallisuuskysymysten painoarvon muuttuneessa tilanteessa kasvaessa olisi pystyttävä säilyttämään hyväksyttävä tasapaino viranomaistoimintaa koskevien tehokkuusvaatimusten ja erilaisten oikeusturvanäkökohtien välillä. Oikeusturvan perustana on viranomaisten toimivaltuuksia koskevan sääntelyn riittävä täsmällisyys ja tarkkarajaisuus. Uhkaperusteisen rikostiedustelun osalta olisi kyse muun muassa siitä, kuinka kiinteästi uhkaperusteisen rikostiedustelun kohteena olevan toiminnan ja kohteena olevien toimijoiden määrittely kytkettäisiin uhkaperusteista rikostiedustelua koskevassa tavallisessa lainsäädännössä rikostunnusmerkistöihin ja minkäasteista jo tapahtuneen tai tulevaisuudessa tapahtuvan toiminnan toteutumisen todennäköisyyttä tuossa lainsäädännössä edellytettäisiin. Sääntelyn täsmällisyys ja tarkkarajaisuus vaikuttaisi sekä lainsäätäjän että uhkaperusteisen rikostiedustelun potentiaalisten kohteiden kannalta sääntelyn soveltamisen ennakoitavuuteen. Keskeiset uhkaperusteiseen rikostiedusteluun liittyvät oikeusturvaelementit eli perusoikeuksiin merkittävimmin puuttuvia rikostiedustelukeinoja koskeva tuomioistuimen ennakkollinen lupamenettely ja kaikkia rikostiedustelukeinoja koskeva laillisuusvalvonta olisivat puolestaan aidosti merkityksellisiä vain silloin, jos tuomioistuin ja laillisuusvalvoja vertaisivat kulloinkin käsiteltävänä olevan asian tosiseikkoja säännöksiin, jotka eivät ole sisällöltään liian tulkinnanvaraisia tai liian väljiä.

Vakavan rikollisuuden torjuminen on sinällään perusoikeusjärjestelmän kokonaisuuden kannalta hyväksyttävä peruste perusoikeuksiin puuttumiselle ja vakavan rikollisuuden torjumiseen liittyvä perusoikeuksiin puuttuminen on sinällään painavan yhteiskunnallisen tarpeen vaatimaa. Perusoikeuksiin puuttumisen oikeasuhtaisuuden osalta uhkaperusteista rikostiedustelua ja sen yhteydessä käytettävissä olevia rikostiedustelukeinoja koskevassa tavallisessa lainsäädännössä tulisi varmistaa uhkaperusteisessa rikostiedustelussa noudatettavista yleisistä periaatteista sekä rikostiedustelukeinojen käyttöä koskevista yleisistä ja erityisistä edellytyksistä säätämällä se, että uhkaperusteinen rikostiedustelu ja rikostiedustelukeinojen käyttäminen olisi välttämätöntä eli vakavan rikollisuuden torjuminen ei olisi mahdollista vähemmän puuttuvin keinoin ja uhkaperusteinen rikostiedustelu ja rikostiedustelukeinojen käyttäminen olisi muutenkin suhteellisuusvaatimuksen mukaista eli se ei menisi pidemmälle kuin on perusteltua ottaen huomioon vakavan rikollisuuden torjumisen painoarvo suhteessa kunkin perusoikeuden suojaamaan oikeushyvään.

Hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa todetaan, että uhkaperusteisen rikostiedustelun kohteena olisi tyypillisesti organisoitu toiminta ja siihen kytkeytyvät henkilöt (s. 55). Uhkaperusteisen rikostiedustelun tällainen kohdentaminen lisäisi uhkaperusteisen rikostiedustelun ja sen yhteydessä käytettävissä olevien rikostiedustelukeinojen hyväksyttävyyttä ja oikeasuhtaisuutta. Jatkuvaluonteisen organisoidun toiminnan yhteydessä on tehty rikoksia, ollaan parhaillaan tekemässä rikoksia ja suunnitellaan rikosten tulevaisuudessa tekemistä. Yksittäisten henkilöiden organisoituun toimintaan liittymättömien yksittäisten rikosten tapahtuneeksi oletaminen tai tapahtuvaksi ennustaminen esimerkiksi henkilöiden ominaisuuksien ja aikaisemman toiminnan perusteella sekä rikostiedustelukeinojen käytön heihin tämän vuoksi kohdentaminen olisi sen sijaan hyväksyttävyyden ja oikeasuhtaisuuden kannalta ongelmallisempaa.

Oma kysymyksensä on konkreettisten ja yksilöityjen rikosten estämisen, keskeyttämisen, paljastamisen ja selvittämisen suhde rikollisuuden torjumiseen. Rikollisuuden torjumiseen liittyy

konkreettisten ja yksilöityjen rikosten estämisen, keskeyttämisen, paljastamisen ja selvittämisen lisäksi mahdollinen sisällöllisesti, henkilöllisesti ja ajoituksellisesti väljemmin määritelty uhkaperusteinen rikostorjunta sekä myös rikosten ennalta estäminen esimerkiksi lupahallinnon toimenpitein. Hallituksen esitysluonnoksen perustelujen mukaan uhkaperusteisella rikostiedustelulla saadun tiedon käyttämisen rikollisuuden muodostamien uhkien torjumiseksi, rikosten estämiseksi, lainvalvontaviranomaisten toiminnan suuntaamiseksi ja syyttömyyttä tukevana selvityksenä sekä vaaran ja vahingon torjumiseksi voidaan katsoa olevan mahdollista, mikäli sääntely kokonaisuutena on suhteellisuusperiaatteen mukaista (s. 57). Uhkaperusteinen rikostiedustelu ei olisikaan itsetarkoituksellista tietojen hankkimista, vaan olennaista olisi se, miten uhkaperusteisella rikostiedustelulla hankittuja tietoja voitaisiin hyödyntää rikollisuuden torjumisessa (vrt. siviili- ja sotilastiedustelua koskevaan niin kutsuttuun palomuurisääntelyyn liittyvä kysymys kansallista turvallisuutta vakavasti uhkaavaan toimintaan kohdennettavalla siviili- ja sotilastiedustelulla hankittujen tietojen hyödyntämisestä kansallista turvallisuutta uhkaavan rikollisuuden torjumisessa). Tietojen rikollisuuden torjumisessa hyödyntämisessä olisi kyse tietojen uhkaperusteista rikostiedustelua harjoittavan viranomaisen omassa toiminnassa käyttämisestä ja tietojen toiselle viranomaiselle luovuttamisesta.

Hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa kuvataan siviili- ja sotilastiedustelun käsittelyn yhteydessä näkemykseni mukaan perusteltuina pidettäviä tarpeita peitetoiminnan ja valeoston suojaamiseksi sekä peitetoimintaa harjoittavan ja valeoston suorittavan virkamiehen turvaamiseksi toteutettavalle valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puuttumiselle (s. 39). Samat perusteet koskisivat myös uhkaperusteista rikostiedustelua. Valtiosääntöisen kotirauhan suojaan ei puututtaisi tällöin tietojen hankkimiseksi, vaan tietojen hankkimisen paljastumisen estämiseksi. Säännösehdotuksen perusoikeuteen puuttumisen tarkoitusta kuvaava ilmaisu ”tiedon hankkimiseksi yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaavan vakavan rikollisuuden torjumiseksi” jättäisi sellaisenaan jossain määrin epäselväksi, kattaisiko se myös tietojen hankkimisen paljastumisen estämisen tarkoituksessa tapahtuvan valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puuttumisen. Olisi muutoinkin perustelua harkita, voitaisiinko säännösehdotuksessa käyttää perusoikeuteen puuttumisen tarkoitusta kuvaavana ilmaisuna vaihtoehtoisesti ilmaisua ”yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaavan vakavan rikollisuuden torjumiseksi”, ilmaisua ”tiedon hankkimiseksi yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaavasta vakavasta rikollisuudesta” tai ilmaisua ”tiedon hankkimiseksi yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta vakavasti uhkaavasta vakavasta rikollisuudesta sellaisen rikollisuuden torjumiseksi”.

Poliisin uhkaperusteiseen rikotiedusteluun liittyvät tehtävät ja kohteet sekä siviili- ja sotilastiedusteluviranomaisten tehtävät ja kohteet olisivat osittain rinnakkaisia varsinkin valtiollisten toimijoiden tekemien rikosten, terrorismirikosten ja järjestäytyneen rikollisuuden osalta. Hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa kuvataan valtiollisen toiminnan ja järjestäytyneen rikollisuuden mahdollisia yhteyksiä sekä todetaan, että uhat, jotka sisältävät sekä valtiollista toimintaa että järjestäytyntä rikollisuutta, edellyttävät poliisin ja tiedusteluviranomaisen tiivistä yhteistyötä ja koordinaatiota (s. 24 ja 25). Samankaltaisia yhteistyö- ja koordinoititarpeita voisi liittyä myös sekä valtiollista toimintaa että terrorismia sisältäviin uhkiin. Uhkaperusteisen rikostiedustelun mahdollistamisen myötä voisi syntyä tarve selkiyttää poliisin ja Suojelupoliisin rooleja ja niiden välistä tehtävienjakoa erityisesti kansallisen turvallisuuden suojaamista tukevien turvallisuuspalvelutehtävien osalta (vrt. kansallista turvallisuutta uhkaavien vaaratilanteiden ja

rikosten estämisen ja keskeyttämisen ja kansallista turvallisuutta uhkaavien rikosten paljastamisen ja selvittämisen kattavat turvallisuuspoliisitehtävät sekä ylimmän valtiojohdon päätöksentekoa tukevat tiedustelupalvelutehtävät).

Hallituksen esitysluonnoksen perustelujen mukaan uudentyyppisten uhkaperusteisen rikostiedustelun toimivaltuuksista säädettyä olisi huolehdittava tehokkaan ja riippumattoman laillisuusvalvonnan järjestämisestä. Perusteluissa todetaan, että siviili- ja sotilastiedustelun osalta tällainen valvonta on järjestetty perustamalla tiedusteluvalvontavaltuutetun tehtävä. Lisäksi tiedustelutoimintaa valvoo perusteluissa todetun mukaisesti eduskunnan tiedusteluvalvontavaliokunta (s. 58).

Tiedusteluvalvontavaltuutettu harjoittaa operatiivisen tason ennakollista, reaaliaikaista ja jälkikäteistä laillisuusvalvontaa. Erityinen tiedusteluvalvontavaltuutettu pystyy keskittymään toiminnassaan nimenomaan siviili- ja sotilastiedustelutoiminnan valvomiseen, mikä mahdollistaa tiedusteluvalvontavaltuutetun harjoittaman ennakollisen valvonnan kokonaisvaltaisuuden ja tiedusteluvalvontavaltuutetun harjoittaman reaaliaikaisen valvonnan kattavuuden.

Tiedusteluvalvontavaliokunta harjoittaa strategisen tason parlamentaarista valvontaa.

Tiedusteluvalvontavaliokunnassa ovat edustettuina kaikki eduskuntapuolueet. Arvioitaessa mahdollisten uudentyyppistä uhkaperusteista rikostiedustelua koskevien erityisten valvontajärjestelyjen tarvetta on perusteltua tarkastella siviili- ja sotilastiedustelua koskevien erityisten valvontajärjestelyjen käyttöönottoon vaikuttaneita seikkoja sekä siviili- ja sotilastiedustelun ja uhkaperusteisen rikostiedustelun yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia. Siviili- ja sotilastiedustelun kohteena olevan toiminnan jatkuvan ja organisoidun luonteen vuoksi siviili- ja sotilastiedustelu on laaja-alaisesti ja pitkäkestoisesti sekä yleisöltä että asianosaisilta salassa pidettävää. Siviili- ja sotilastiedustelua kohtaan tunnettavaa yleistä luottamusta pyritään ylläpitämään siksi välillisesti tiedusteluvalvontavaliokunnan harjoittaman parlamentaarisen valvonnan sekä tiedusteluvalvontavaltuutetun harjoittaman laillisuusvalvonnan kautta.

Uhkaperusteiseen rikostiedusteluun voisi liittyä osin samankaltaisia salassapitotarpeita kuin siviili- ja sotilastiedusteluun. Tässä suhteessa olisi uhkaperusteisen rikostiedustelun rikostiedustelukeinojen kohteina olleiden henkilöiden oikeusturvan kannalta merkitystä myös sillä, mitä uhkaperusteista rikostiedustelua koskevassa tavallisessa lainsäädännössä säädettäisiin rikostiedustelukeinojen käytöstä niiden kohteina olleille henkilöille ilmoittamisesta, rikostiedustelukeinojen käyttöön liittyvien asiakirjojen asianosaisjulkisuudesta ja rikostiedustelukeinojen käytön kohteina olleiden henkilöiden käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista. Uhkaperusteisen rikostiedustelun rikostiedustelukeinoja käyttämällä saadut tiedot tulisivat todennäköisesti siviili- ja sotilastiedustelun tiedustelumenetelmiä käyttämällä saatuja tietoja useammin rikosasiaa koskevassa esitutkinnassa, syyteharkinnassa ja oikeudenkäynnissä hyödynnettäviksi. Uhkaperusteisen rikostiedustelun rikostiedustelukeinojen käytön kohteina olleet henkilöt saisivat viimeistään silloin rikostiedustelukeinojen käyttämisen tietoonsa ja samalla tulisivat sovellettaviksi myös muut oikeudenkäynnin oikeudenmukaisuuden takeet. Siviili- ja sotilastiedustelun erityisten valvontajärjestelyjen käyttöönottoon on vaikuttanut myös se, että siviili- ja sotilastiedustelun yhteydessä sen kohteena oleva toiminta ja kohteena olevat toimijat sekä toiminnan toteutumisen todennäköisyyttä koskeva vaatimus ovat rikostunnusmerkistöihin kytkettyä konkreettisiin ja yksilöityihin rikoksiin kohdentuvaa rikostiedustelua väljemmin määritellyt. Uudentyyppisen uhkaperusteisen rikostiedustelun kohteena olevan toiminnan ja kohteena olevien toimijoiden sekä toiminnan toteutumisen todennäköisyyttä koskevan vaatimuksen määrittely sijoittuisi ilmeisesti tarkkuudeltaan siviili- ja sotilastiedustelun sekä nykyisen rikostiedustelun väliin. Aidosti merkityksellisen laillisuusvalvonnan edellytyksenä olisi tosin myös uhkaperusteisen rikostiedustelun osalta se, että laillisuusvalvoja vertaisi sen yhteydessä kulloinkin käsiteltävänä olevan asian

tosiseikkoja säännöksiin, jotka eivät ole sisällöltään liian tulkinnanvaraisia tai liian väljiä. Siviili- ja sotilastiedustelun osalta parlamentaarisen valvonnan tarpeen taustalla vaikuttaa myös se, että siviili- ja sotilastiedustelun kohteena voi olla kansanvaltaista yhteiskuntajärjestystä vakavasti uhkaava toiminta ja siviili- ja sotilastiedustelun yhtenä tarkoituksena on ylimmän valtiojohtoon päätöksentekoa tukevien tietojen hankkiminen. Jotta uhkaperusteista rikostiedustelua voitaisiin kohdentaa poliittisluontoiseen toimintaan, tulisi tällaisenkin toiminnan olla rikostunnusmerkistöihin kytkeytyvää eli luonteeltaan rangaistavaa. Uhkaperusteisen rikostiedustelun tarkoituksena ei olisi ylimmän valtiojohtoon päätöksenteon tukeminen. Oma kysymyksensä on se, millaista intensiteettiä eli kattavuutta ja reaaliaikaisuutta uhkaperusteiseen rikostiedusteluun kohdistettavalta laillisuusvalvonnalta edellytettäisiin käytännössä. Tähän voisi vaikuttaa muun muassa se, kuinka tarkasti uhkaperusteisen rikostiedustelun kohteena oleva toiminta ja kohteena olevat toimijat sekä toiminnan toteutumisen todennäköisyyttä koskeva vaatimus olisivat määritellyt. Valvonnan resurssitarpeet riippuisivat puolestaan valvonnalta edellytettävästä intensiteetistä.

3. Mietinnössä ehdotetaan tiedustelutoimivaltuuksien käyttämisen mahdollistamista kotirauhan suojaamissa tiloissa. Perustuslain 10 §:n 3 momenttiin lisättäisiin nykyistä 4 momenttia vastaava rajoitusperuste, joka mahdollistaisi kotirauhan suojan rajoittamisen tiedon hankkimiseksi sotilaallisesta toiminnasta taikka sellaisesta muusta toiminnasta, joka vakavasti uhkaa kansallista turvallisuutta.

Pidätkö kyseistä muutosta perusteluna? Miten arvioitte ehdotettua säännöstekstiä ja sen perusteluja?

Ehdotettu muutos mahdollistaisi nykyisestä poiketen myös sellaisen siviili- ja sotilastiedustelun, jolla puututtaisiin valtiosääntöisen kotirauhan suojaan.

Valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puuttuvan siviili- ja sotilastiedustelun mahdollistamisen yleiseen hyväksyttävyyteen vaikuttaisi se, kuinka merkityksellisiksi hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa sille esitetyt perustelut (s. 38–41, 58 ja 59) arvioitaisiin. Valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puuttuvan siviili- ja sotilastiedustelun sekä niiden yhteydessä käytettävissä olevien tiedustelumenetelmien tarkempi hyväksyttävyys ja oikeasuhtaisuus määräytyisi siviili- ja sotilastiedustelua sekä niiden yhteydessä käytettävissä olevia tiedustelumenetelmiä koskevaan tavalliseen lainsäädäntöön tehtävien muutosten sisällön perusteella.

Siviili- ja sotilastiedustelun tarkoituksena on tukea kansallisen turvallisuuden suojaamista. Kansallisen turvallisuuden suojaamista on pidetty sinällään vakavan rikollisuuden torjumistakin vahvempana perusteena perusoikeuksiin puuttumisen hyväksyttävyydelle.

Valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puututtaessa olisi huomioitava paitsi puuttumisen hyväksyttävyys ja oikeasuhtaisuus, myös vaatimus perusoikeuden ydinalueen koskemattomuudesta. Kysymys perusoikeuden ydinalueen koskemattomuudesta voi ajankohtaistua pysyväisluonteeseen asumiseen käytettävää tilaa koskevan valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puututtaessa, kun pysyväisluontoiseen asumiseen käytettävän tilan viranomaisoimilta suojaamisella on keskeinen

merkitys toimien kohdehenkilöiden ja heidän perheenjäsentensä yksityis- ja perhe-elämän suojan ydinsisällön kannalta. Oma kysymyksensä olisivat valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puuttuvalle siviili- ja sotilastiedustelulle tavallisessa lainsäädännössä mahdollisesti asetettavat sen hyväksyttävyyttä ja oikeasuhtaisuutta varmistavat rajoitukset. Kyse voisi olla esimerkiksi valtiollisiin toimijoihin ja muihin toimijoihin kohdennettavan tiedonhankinnan erottelusta sellaisten valtiollisten toimijoiden ja muiden toimijoiden toimintaan liittyvien eroavaisuuksien perusteella, joita kuvataan hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa (s. 38–41). Myös erilaisiin turvallisuustilanteisiin liittyvät valmiuden tehostamis- tai kohottamisvaatimukset voivat poiketa toisistaan silloinkin, kun ei ole vielä tarvetta poikkeusoloihin ja poikkeusoloja koskevan lainsäädännön soveltamiseen siirtymiselle (ks. esimerkiksi Suomen turvallisuusympäristössä ilmenevän välttämättömän tarpeen edellyttämä kertausharjoitus asevelvollisuuslain 32 §:n 2 momentissa sekä ylimääräinen palvelus asevelvollisuuslain 82 ja 83 §:ssä). Siviili- ja sotilastiedustelu toimivat äärimmillään normaaliolojen vakavia häiriötilanteita tai poikkeusoloja koskevan ennakkovaroituksen antajina.

Hallituksen esitysluonnoksen perusteluissa kuvataan näkemykseni mukaan perusteltuina pidettäviä tarpeita peitet toiminnan ja valeoston suojaamiseksi sekä peitet toimintaa harjoittavan ja valeoston suorittavan virkamiehen turvaamiseksi toteutettavalle valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puuttumiselle (s. 39). Valtiosääntöisen kotirauhan suojaan ei puututtaisi tällöin tietojen hankkimiseksi, vaan tietojen hankkimisen paljastumisen estämiseksi. Säännösehdotuksen perusoikeuteen puuttumisen tarkoitusta kuvaava sanamuoto ”tiedon hankkimiseksi sotilaallisesta toiminnasta taikka sellaisesta muusta toiminnasta, joka vakavasti uhkaa kansallista turvallisuutta” kattanee myös tietojen hankkimisen paljastumisen estämisen tarkoituksessa tapahtuvan valtiosääntöisen kotirauhan suojaan puuttumisen.

4. Mietinnössä ehdotetaan perustuslain 10 §:n 3 ja 4 momenttien sanamuotojen muuttamista vastaamaan perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännössä tapahtunutta kehitystä. Molemmissa momenteissa käytettäisiin ilmaisua ”rikosten estämiseksi ja selvittämiseksi”.

Pidättekö kyseistä muutosta perusteltuna? Miten arvioitte ehdotettua säännöstekstiä ja sen perusteluja?

Perustuslain 10 §:ssä nykyisin käytetyt termit rikosten selvittäminen ja rikosten tutkinta ehdotetaan korvattaviksi termillä rikosten estäminen ja selvittäminen. Ehdotusten tarkoituksena ei olisi muuttaa pykälän eduskunnan perustuslakivaliokunnan vakiintuneen lausuntokäytännön mukaista tulkintaa, vaan täsmentää pykälän sanamuotoja kyseistä tulkintaa paremmin kuvaaviksi. Ehdotetut muutokset olisivat näkemykseni mukaan perusteltuja paitsi informatiivisuussyistä, myös siksi, että ne helpottaisivat osaltaan pykälään jo nykyisin sisältyvän konkreettisiin ja yksilöityihin rikoksiin liittyvän rajoitusperusteen sekä pykälään lisättäväksi ehdotetun uuden rikollisuuden torjumista koskevan rajoitusperusteen välisen suhteen hahmottumista.

5. Pidättekö perusteltuina mietinnön liitteessä esitettyä arviointia ja johtopäätöksiä kotirauhan suojan rajoittamista koskevan lakivarauksen ja Euroopan unionin lainsäädännön suhteesta?

-

6. Muut huomionne työryhmän mietinnöstä

-

Hakonen Kimmo
tiedusteluvalvontavaltuutettu